

PRESENTACIÓ LLIBRE “CATALANISME FEDERALISTA”

Bona tarda a tothom i moltes gràcies per haver vingut a la presentació del llibre “Catalanisme fedeaalista”, escrit pel Miquel Iceta i editat per la Fundació Rafael Campalans amb el segell “frc llibres”.

En primer lloc, voldria agrair al Miquel Iceta que hagi confiat, un cop més, en la Fundació per editar aquest llibre, i al President José Montilla per haver-lo volgut prologar i presentar.

També, evidentment, vull agrair al Rafel Jorba per haver acceptat la nostra invitació a presentar el llibre i, finalment, a l'altre Rafel, en Rafel Pascuet, així com a la Cristina González, que han fet com sempre una acurada edició de la publicació que teniu a les mans.

Aquest llibre, com sabeu, és el quart d'una col·lecció que vam iniciar l'any passat i que té, entre d'altres, la voluntat de donar cobertura a la difusió del projecte catalanista i federalista del PSC. Una col·lecció que es va iniciar amb “El nou Estatut. Comentaris a peu d'obra” escrit per Lídia Santos, Laia Bonet i David Fuentes i presentat durant la campanya del referèndum de l'Estatut de 2006, i que va continuar amb un llibre del jove professor de dret constitucional Fernando Domínguez defensant la idea d'Espanya com a Nació de Nacions.

És, per tant, una col·lecció que ha tingut, des dels seus inicis, la voluntat de deixar per escrit quin és el projecte dels socialistes catalans per a Catalunya i per a Espanya. Una voluntat que forma part d'una intenció més àmplia de la Fundació que s'ha anat desenvolupant al llarg dels darrers anys amb articles, conferències i seminaris, que culminen ara, d'alguna manera, en aquest llibre, però que de ben segur continuarem.

Finalment, volia fer un apunt sobre el llibre. El llibre, per sobre de tot, expressa la coherència del pensament polític del Miquel Iceta i, per extensió, del socialisme català. Quan el Miquel em va proposar fer aquest llibre, jo vaig tenir alguns dubtes sobre si s'havien de publicar tots els articles i intervencions que ell em proposava, en la mesura que n'hi havia que havien estat escrits feia dos anys o tres, en el procés d'elaboració de l'Estatut o just després que s'aprovés l'Estatut del 30 de setembre. Però en llegir-los, em vaig adonar clarament que s'havia de publicar tot. Per què? Doncs perquè quan rellegeixes els articles i les intervencions de l'any 2005 te'n adones de la coherència que hem mantingut els socialistes catalans durant tot el procés. El nostre projecte és ara el mateix que fa un, dos, o tres anys. No hem canviat de discurs. El que vol dir que sabem el que volem. I em sembla que no tothom ho pot dir.

Per acabar em sembla clar que el que ens cal ara és treballar en una doble direcció.

En primer lloc, Catalunya endins, com a “catalanistes federalistes” (o federals, que em deia l'altre dia el Lito, l'historiador José Luis Martín Ramos), és a dir, com a catalanistes que volen convertir el federalisme en l'eix vertebrador d'un nou catalanisme, central i majoritari al nostre país. Que sigui, d'alguna manera,

el nou “marc de referència” del catalanisme, el nou “frame”, que diu ara en George Lakoff.

Per cert, que fa un parell de setmanes, en una conferència a Madrid, Lakoff va deixar de pedra als assistents (i als que l’havien convidat, majoritàriament del PP) quan va criticar, al final de la seva intervenció, una enquesta que feia el PP des de la seva web en la que preguntava als internautes si creien que Espanya era una sola nació en la que tots els ciutadans havien de ser iguals ... perquè, segons Lakoff, aquella pregunta estava pensada en un “frame”, en un “marc de referència” que exclouïa nacionalment a vascos i catalans (us asseguro que va costar arrancar els aplaudiments de la sala, i vam començar els catalans, evidentment...)

Per tant, i en segon lloc, ens cal també una estratègia Catalunya enfora, actuant a la resta d’Espanya no només com a “catalanistes” sinó com autèntics “federalistes espanyols”, buscant la complicitat d’altres actors de la vida política espanyola, d’altres governs autonòmics, per desenvolupar junts l’Estat de les Autonomies (i no intentar-ho fer nosaltres sols), per avançar junts cap a l’Espanya federal, és a dir, “Hacia la España de todos”, que deia el Campalans. I, per fer-ho, haurem de tenir la voluntat de liderar a Espanya, de manar, i no només d’intentar defensar els nostres interessos. Que també, però no exclusivament.

En la línia de treballar en aquesta doble direcció, he trobat una frase del llibre que crec que resumeix perfectament el nostre pensament i el que ha de ser la nostra línia d’actuació política.

La va escriure el Miquel en un article per al diari ABC del dia 18 de juny de 2005 amb el títol “A vueltas con el nacionalismo”. I diu així:

“Defendemos desde nuestro catalanismo una relación federal entre Cataluña y España, precisamente porque no creemos que Cataluña y España sean realidades separables. Creemos que Cataluña es una nación plural y diversa, que la cultura catalana posee la riqueza de poderse expresar en diferentes lenguas, y creemos también que España es una nación de naciones en la que nadie tiene por qué negar o discutir su identidad a nadie”.

Doncs això.

Jo ho deixo aquí, agraint-vos novament la vostra assistència, i dono la paraula al periodista i amic, Rafel Jorba, que farà una presentació més extensa i detallada del llibre.

Moltes gràcies